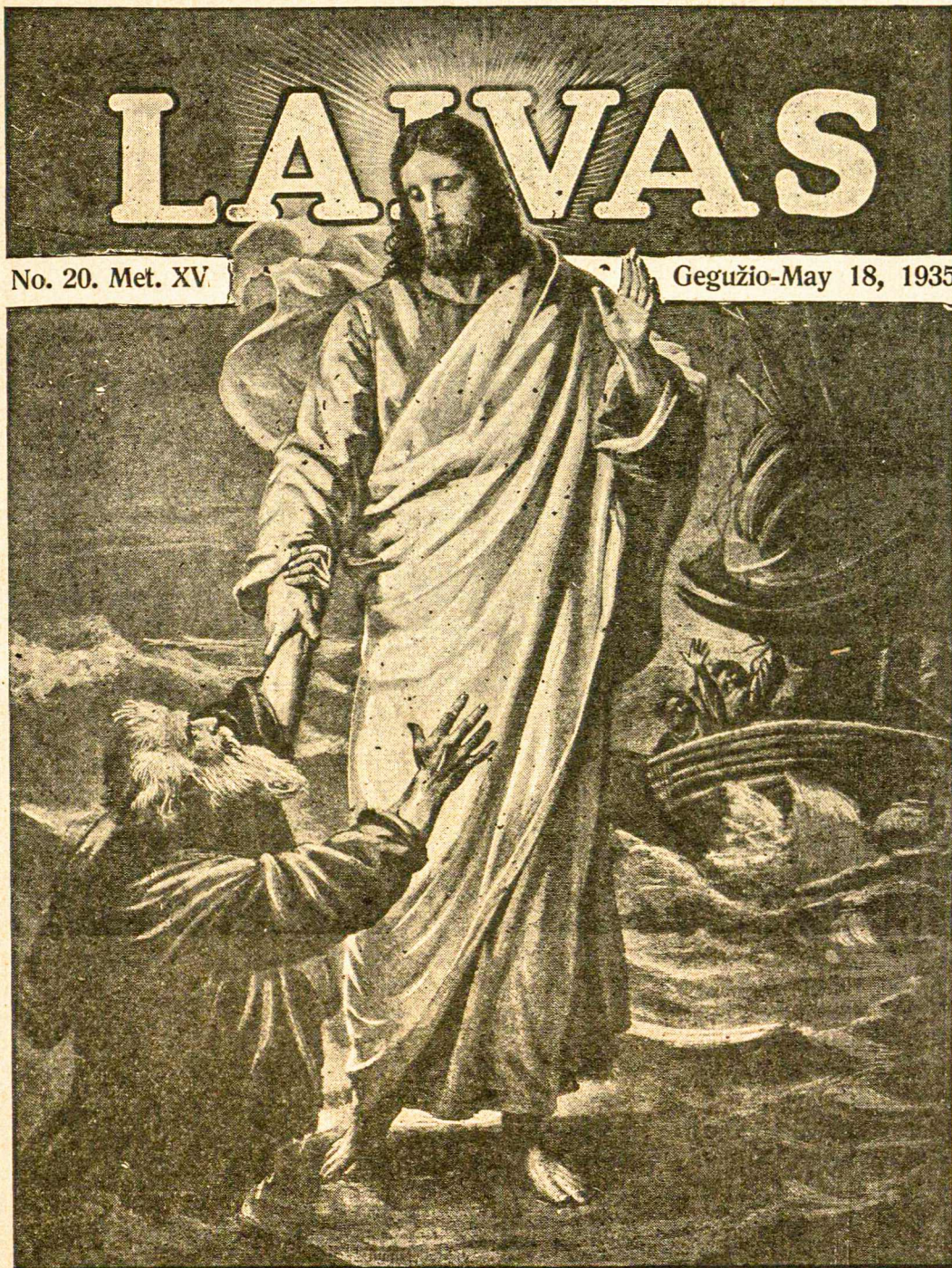

KRISTAUS KARALIAUS

LAIVAS

No. 20. Met. XV.

Gegužio-May 18, 1935

TĒVU MARIJONU KOLEGIJOS RĒMĒJU SAVAITRAŠTIS

IV SEKMADIENIS PO VELYKŲ.

EVANGELIJA

Jono 16, 5-14.

NUO metu Jėzus tarė savo moky-
tiniams: Aš tai jums nesakiau
nuo pat pradžios, nes buvau su ju-
mis. Dabar gi aš einu pas tą, kurs
yra mane siuntęs, ir niekas ne-
klausia manęs, kur eini? Kadan-
gi tačiau aš tai jums kalbėjau, jūsų šir-
dis pasidarė pilna liūdnumo. Bet aš sakau
jums tiesą: Jums geriau, kad aš einu. Nes,
jei aš neeisiu, Ramintojas neateis pas jus;
jeigu gi aš nueisiu, aš jį jums atsiųsiu. Atė-
jęs jis įrodys pasauliui, kas turi nuodėmę,
kas teisybę ir kam skiriama teisma. Kas
turi nuodėmę: nes netiki į mane; kas teisy-
bę: nes aš einu pas Tėvą, ir jūs jau nebe-
matysite manęs; kam skiriamas teisma,
nes šio pasaulio kunigaikštis jau nuteistas.
Daug dar aš turiu jums sakyti, bet dabar
jūs negalite pakęsti. Kuomet gi ateis ir tie-
sos Dvasia, ji jus įves į visokia tiesą. Nes
ji ne pati iš savęs kalbės, bet ką tik išgirs,
tai sakys ir apskelbs jums, kas turi įvykti.
Ji pagarbins mane, nes ims iš to, kas manė,
ir apskelbs jums.

LEKCIJA

Jok. 1, 17-21.

MYLIMIAUSIEJI: Kiekvienas ge-
ras davinyš ir kiekviena tobūla do-
vana yra iš aukštybių, nužengia
nuo šviesybių Tėvo, pas kurį nėra
nevienodumo, nė pasikeitimo šeše-
lio. Nes jis savo valia tiesos žo-
džiu pagimdė mus, kad mes būtumėm lyg jo
sutvėrimu pirmonės. Jūs, mano mylimiau-
siejai broliai, tai žinote. Tebūnie kiekvienas
žmogus greitas klausytis, neskubus gi kal-
bėti ir neveikus rūstintis. Nes žmogaus rū-
stybė nedaro Dievo teisybės. Todėl atmesda-
mi šalin visoki susitepimą ir piktybės ap-
stumą, romumu priimkime įdiegtąjį žodį,
kurs gali išganyti jūsų sielas.

ŠV. DIONYZAS, KANKINYS

Šventojo Paskutinė Komuniija.

NTROJO šimtmečio pradžioje, mūsų
Išganytojas parėdė taip, kad nuosta-
biais įvykiais parodyti tikrąjį Savo
esimą Švenčiausiame Sakramente ir tuo pa-
čiu išreikšti Savo meilę ištikimiesiems Savo
tarnams. Tai yra užrašyta Šv. Dionyzo gy-
venimo istorijoje. Jis buvo Paryžiaus pir-
masis vyskupas.

Šv. Dionyzas iš Atenų atėjo į Romą,
kad atlankyti Šv. Povylą, esantį kalėjime.
Po to Šv. Klementas jį pasiuntė į Galiją
drauge su kunigu Rustiku, dijakonu Eleute-
rijum ir kitais, kad to krašto gyventojams
skelbtų Evangeliją. Savo kelionėje, jis su-
stojo Arlese, kad tikėjime sutvirtinti krikš-
čionis, kuriuos atvertė Šv. Povylas ir Tro-
fimius. Iš čia jis vyko į Paryžių, kad to
miesto žmones atversti į tikrąjį tikėjimą.
Garbingos pasekmės apvainikavo uolia ir
išganinga jo darbuotė. Ir netrūkus Dievo
įsakymai buvo sąžiningai pildomi ir dorybės
pradėjo klestėti naujų krikščionių gyvenime.

Šv. Dionyzas, patapęs pirmuoju Pary-
žiaus vyskupu, iš gražių pasekmių be galo
džiaugėsi drauge su naujai tapusiais krikš-
čionimis. Tačiau, druidai, matydami, kad
jų dievaičių aukurai iš palengvo eina į už-
uomaršą, be galo įtužo ir ėmėsi pragaištin-
gų žvgyių. Dėl to jie dėjo pastangų, kad iš
prefekto Fešenijaus gauti įtakos ir paspir-
ties. Tas jiems pavyko. Ir prefektas Fe-
šenijus įkalino Šv. Dionyzą, kunigą Rustikų
ir dijakoną Eleuterijų.

Tuo metu Šv. Dionyzas buvo pasiekęs
gilios senatvės ir ėjo 110 metus. Šventieji
išpažintojai ir kaliniai, nors smarkiai ir
žiauriai buvo persekioti teismo tribūnoje,
vienok jie drąsiai gynė Šv. Tikėjimo tie-
sas. Šv. Dionyzo uolumas, drąsa ir išver-
mė buvo nepalaužiama. Jis buvo plaktas, iš-
tiestas ant gridirono, mestas plėšriems žvė-
rims, įdėtas į pečių, kryžiuotas. Bet, nežiū-
rint tų visų baisių kankinimų ir nepakelia-

mų kančių, Šv. Dionyzas neliovė skelbti Jėzaus Kristaus mokymų ir ginti Šv. Tikėjimo tiesų. Per stebuklą, jis ištvėrė visus kankinimus ir nuožmias kančias, ir vėl buvo įkalintas.

Šv. Dionyzas jautė, kad artinasi jo gyvenimo pabaiga ir paskutinį kartą jis ruošėsi atnašauti Šv. Mišių auką, iš kur visada gaudavo ypatingą drąsą ir tvirtybę.

Šv. vyskupas ištarė galinguosius konsekracijos žodžius. Šv. kankinys netrukus turėjo priimti Šv. Komuniją. Kalėjimas, kuriame Šv. Dionyzas atnašavo Šv. Mišių auką, staiga nušvito dangiška šviesa. Mūsų Išganytojas, apgaubtas dangiškųjų dvasių, apsireiškė regimas; ir, imdamas konsekruotą Ostiją į Savo rankas, tarė:

“Priimk, meilingasis Mano Širdies sūnau, priimk šią brangintą Dovaną, kurią šventesniu būdu priimsi Dangiškojo Mano Tėvo karalystėje. Baisias kančias tu iškentėjai, bet baisesnės kančias turėsi dar kęsti su nepalaužiamu vyriškumu. Tačiau, nepalyginamai didesnė bus tavo užmokesnis Danguje ir didesnė tavo šventumo garbė čia, žemėje. Mano karalystėje bus palaiminti visi, kurie seks tavo gyvenimą. Tavo meilė dėl Manęs įgyja tos vertybės, būtent: jei ko prašysi, bus tau suteikta. Tavo malda bus visada išklaudyta dėl tų visų, kuriems melsi Mano užtarymo ar pagalbos.”

Po tų žodžių mūsų Išganytojas palaimintomis Savo rankomis suteikė Šv. Komuniją ištikimam išpažintojui ir kankiniui. Tada Jis išnyko iš akių, palikdamas Šv. Dionyzą sužavėtą ir apimtą dangišku džiaugsmu. Ir kai jis pabaigė Šv. Mišias laikyti ir padarė padėkonę, ištikimi tikintieji, kurie buvo aplankę gerbtiną savo ganytoją, tapo paguosti jų nuliūdime, nors netekdami brangaus tėvo ir gerųjų jo tarnų: kunigo Rustiko ir dijakono Eleuterijaus.

Tą pačią dieną šventieji kankiniai buvo vėl šaukti stoti prieš teisėją, kurs veltui rvžosi palaužti šventąjį jų karžvgiškumą Šv. Tikėjimo tvirtybėje. Nieko nelaimėdamas, teisėjas juos pasmerkė galvą guldyti nukirtimui. Kai atėjo ties žudymo vietą, trys šventieji kankiniai priklaupė. Šv. Dionyzas pakėlė savo rankas ir akis į Dangų, nuoširdžiai melsdamasis:

“Viešpatie Dieve, Galingasis Tėve, Gyvuojančio Dievo Sūnau, ir Tu, Šventoji Dvasia, Stiprintoja, kurie esate tik vienas Dievas, viena ir ta pati substancija ir nepadalinama Trejybė, priimk sielas Tavo tarnų, kurie savo gyvybes šiandien aukoja Tavo meilei!”

Ir garsiu balsu, kun. Rustikus ir dijakonas Eleuterijus atsakė “Amen.”

Po tos trumpos maldos, ant kaladės jie guldė savo galvas, kurios buvo nukirstos. Ta vieta buvo kalne netoli miesto. Dėl to tas kalnas gavo vardą ir vadinasi MONT-MARTE, — Kankinių Kalnas, kur šiandien stovi be galo graži ir brangi Švenčiausios Jėzaus Širdies bažnyčia.

Kun. Pr. J. Vaitukaitis

PRAGARAS

“Ir eis šitie į amžinąją kančią”

(Mat. 25, 46).

Viešpatys Jėzus nusakydamas mums paskutinį savo atėjimą kreipiasi į mus žodžiais: *Kuomet gi žmogaus Sūnus ateis savo didenybėje ir draug su juo visi angelai, tuomet jis atsisės ant savo didenybės krasės. Visos tautos bus surinktos ties juo, ir jis atskirs juos vienus nuo kitų, kaip piemuo atskiria avis nuo ožių. Avis gi pastatys savo dešinėje, ožius gi kairėje. Tuomet jis sakys ir tiems, kurie bus kairėje: Eikite šalin nuo manęs, prakeiktieji, į amžinąją ugnį, kuri prirengta velniui ir jo angelams”* (Mat. 25, 31-33; 25, 41). Šios ištarmės akvvaizdoje didžiausi šventieji drebėjo iš baimės ir darė skaudžiausias atgailas tikėdamiesi Dievo gailėstingumo. Gi kurių širdys yra pririštos prie žemės jie stengiasi įrodinėti, kad pragaro visai nesą.

Tačiau remiantis Išganytojo žodžiais įokiū būdu negalima neigti pragaro esimo. Juk Išganytojas aiškiai pasakė: “*Jei tavo dešinė akis tave piktina, išlupk ją ir mesk šalin nuo savęs; nes tau geriau, kad vienas tavo narys žūtų, kaip kad visas tavo kūnas būtų įmestas į pragarą”* (Mat. 5, 29). Kitų vietoj: “*Nebijokite tų, kurie užmuša kūną, sielos gi negali užmušti; velyk bijoki-*

te to, kurs gali ir sielą ir kūną nugrams-dinti į pragarą" (Mat. 10, 28); "Žmogaus Sūnus siųs savo angelų, ir jie surinks iš jo karalystės visus papiktinimus ir tuos, kurie daro neteisybę, ir juos įmes į ugnies krosnį. Ten bus verksmo ir dantų griežimo" (Mat. 13, 41-42); "kame jų kirminas nemiršta ir ugnis negęsta" (Mork. 9, 43). Argi visi šitie žodžiai neparodo mums aiškiai pragaro ir amžinų kančių buvimo? Jau ir Sename Įstatyme randame, kad tikėta į kančių vietą po mirties.

Pagaliau visi Bažnyčios Tėvai nuo seniausių laikų mus moko, kad yra pragaras. Pavyzdžiui šv. Jonas Auksaburnis sako: "Dievas yra teisingas, tai pripažįsta ir graikai, ir žydai, heretikai ir krikščionys; bet daugybė nedorėlių iškeliavo iš šio pasaulio nenubausti, gi daugelį teisingųjų čia žemėje nelaimės slėgė. Taigi, jei Dievas yra teisingas, tai pirmuosius turi nubausti, o antruosius apdovanoti. Argi galima tai, jei nebūtų pragaro?"

Manau, kad aukščiau paminėti įrodymai visiems pakankamai įrodyt pragaro būvimą. Gi jo kančias geriausiai pamatysime palyginę su dangaus laime.

Sutverėjas iš dangaus atstumia visokių nuliūdumus, nelaimes, ašaras, gi tuo tarpu pragare yra verksmas ir dantų griežimas. Ir kaip teisiesiems, sako šv. Tamas, nėra nieko, kas neprimintų jiems laimės šaltinio, taip prakeiktiesiems viskas tampa kančių versme.

Danguje viešpatauja meilė ir palaima, gi pragare — prakeikimas, pyktis ir neapykanta.

Kaip danguje viskas yra parengta, kad teisiesiems primintų džiaugsmą, taip pragare viskas primena kančią. Danguje — gyvenimas, pragare — tikroji mirtis. "Kuo siela yra kūnui, tuo Viešpats Dievas — sielai; kaip kūnas miršta apleidus sielai, taip siela nyksta praradus Dievą" — rašo šv. Augustinas.

Danguje viešpatauja nepaprasta šviesybė, stovėti prieš Viešpaties veidą yra didžiausia laimė; pragare — tamsybės ir Dievo vietoje — piktoji dvasia.

Pagaliau šv. Rašto žodžiai: "Eikite šalin nuo mūsų prakeiktieji, į amžiną ugnį"

(Mat. 25, 41) sako, kad pragare yra ugnies kančios. "Kokios rūšies yra ta ugnis, manau — sako šv. Augustinas — niekas nežino, nebent šv. Dvasia būtų tai apreiškusi." Reikia manyti, kad pragaro ugnis tiek skiriasi nuo mūsų ugnies, kiek siela skiriasi nuo kūno. Be to pragaro kančios tvers per amžius ir jokių būdu negalima bus nei pasinkais, nei maldomis, nei skaudžiausiomis atgailomis iš pragaro kančių išsivaduoti; todėl geriausiaji mūsų motina Bažnyčia pati meldžiasi ir visiems liepia melstis net už didžiausius priešininkus.

Taip mus moko mūsų tikėjimas apie pragarą, tą puikiai parodė kankiniai savo pavyzdžiu kantriai kęsdami kančias, kad tik neišsižadėti tikėjimo ir nepatekti į amžinas kančias.

Vyt. Mankeliūnas.

KRISTAUS GARSINTOJAI

Katalikai Kristaus Vardo garsintojai ką tik pabaigė važinėjimą po "Vienišos Žvaigždės" (Texas) valstiją. San Antonio leidžiamas laikraštis "Pietų Pasiuntinys" praneša, jog "visuose žmonių sluokniuose pasireiškė gilus klausimu susirūpinimas ir užsidegimas" kai kalbėtojais juos suidomino Kristaus Karaliaus karaliavimu.

Šioj plačioj valstijoje įvyko veik šimtas susirinkimų. Kai kurie buvo laikomi salėse, kai kurie lauke, jeigu oras leisdavo. Be šių buvo mokyklų ir įvairių draugijų audiencijų, susiejimų po Mišių, bendrų po Komunijos pusryčių ir net buvo tarta žodis kitas į juodukų būrius. Dovydas Goldstein, atsivertėlis iš žydų į katalikų tikėjimą ir dabar viso darbo vedėjas su savo pagelbinku Teodoru H. Dorsey nepraleido nė vienos dienos nekalbėję apie katalikiškus dalykus.

Ar tai sustodavo prie gazolino ar automobilų taisymo stoties, ar užeidavo į restoraną, ar būdavo viešbūčio koridoriuose, golfo aikštėje, didelėse ar mažose krautuvėse į kurias užeidavo šį tą nusipirkti, žodžiu, visur kur tik sutikdavo žmones, ten pasinaudodavo proga kalbėti apie Katalikų Bažnyčią. Ant jų automobilio durų gražiomis raidėmis uždėtas vardas "Katalikai Kris-

taus Garsintojai" visad duodavo progos kalbėti apie Tikėjimą ir, suprantama, taip jį platinti.

Praeitais Žiemos Darbas

Praėjusios žiemos darbas buvo tolimasniis tęsinys pradėtojo važinėjimo po visą šalį. Važinėjimas prasidėjo nuo Šv. Gabrieliaus Vienuolyno, Brighton'e, Mass., birželio 14 d., 1931 m., Kardinalo O'Connellio parėmimu, šios rūšies Katalikiškos Akeijos steigėjo. Iki šiol išvažinėta virš 70,000 mylių.

Visų keturių Texas'o diocезijų vyskupai su džiaugsmu davė šiems iš Boston'o atvykusiems Kristaus garsintojams leidimą savo darbą dirbti jų vyskupijose. "Labai man malonu susilaukti jūsų atvažiavimo į mano vyskupiją," sakė Galveston'o vyskupas; "Labai man linksma, jog jūs ir į mano vyskupystę atvažiavot Kristaus garsintų" sakė vyskupas iš Dallas; "Žinot, jog visad esate ir būsite mūsų malonūs svečiai. Gaila, jog jūsų tas atsilankymas toks trumpas," pareiškė San Antonio arkivyskupas; "Pietų vakarų Texas jūsų reikalingas. Nuoširdžiai sveikina taip kaip sveikino trys metai atgal," sakė Corpus Christi vyskupas.

Apvažiuota didelis Texas'o valstybės plotas. Pirmiausia, Paulistai sušaukė šešis susirinkimus Woodridge Park'e, Austin'e Texas'o valstybės sostinėje. Iš čia važiuota į Port Arthur, kur Lions Park'e įvyko didžiausias lig šiol susirinkimas, kuriame Kristaus garsintojams dar teko kalbėti. Iš čia jie nuvyko į šiaurės rytus į Marshall. Marshall miesto viršininkai davė Kristaus garsintojams leidimą vartot apskričio Teismo Rūmų dalį ir veją apsupančią rūmus. Bėje, visuose minėtuose miestuose ir taipgi miestuose esančiuose tarp šių, Kristaus Vardo garsintojai visur buvo mandagiai vietos valdytojų, mokyklų perdėtinių, spaudos ir žmonių priimami.

Rotarija.

Savo prakalboje į Rotarijos Draugijos narius, Marshall'e, Dovydas Goldstein aiškiai pabrėžė, jog jie laikydami savo tarpautinį suvažiavimą Meksikoje, praradę gerą vardą katalikų tarpe, ir, jog geriau bū-

tų jiems sulaikyti komunizmo plėtojimąsi šioj pusėj Meksikos rubežiaus negu priešintis komunizmui tolimoj Sovietų Rusijoje.

Tik viename mieste - Port Arthur - Kristaus garsintojai buvo pažeminami, tačiau tai sukėlė tokį susidomėjimą vietiniais susirinkimais, jog kai kurie atsilankusieji grįždami namon sakė: "Labai gaila, jog mes neturim tokio "Kristaus Bažnyčios" ministerio per visus mūsų susirinkimus." Keletą vakarų, nekurie žmonės pasiliko klausytis net iki po dešimtos valandos, kada kun. Brown sušauktą susirinkimą reikėjo pertraukti.

Labai Daug Nuveikta.

Daug kunigų ir taip jau žmonių yra išsireiškę: "Negalima apskaičiuot kiek daug gero Kristaus garsintojai savo važinėjimui yra atlikę." Čia paduodama keletą iš daugelio atsitikimų, kuriuose matyt jų darbo vaisių.

"Rengiu tris prie įstojimo į katalikų Bažnyčią. Šie yra jūsų darbo vaisius," sako kunigas Donnelly iš Corpus Christi. Tą pat atkartoja kunigas Hegemann iš Arkansas Pass ir kiti.

Viena nelaiminga katalikė moteriškė per ašaras džiaugėsi tuomi, jog jos vyras, kuris neleides jai duoti pakrikštyti trijų vaikų dabar lankė susirinkimus. Ji sekanti išsireiškė: "Pirmą kartą jis pradėjo rodyti susidomėjimo katalikų Bažnyčia. Prašau jam šiuo klausimu pakalbėti. Aš jį jums rytoj vakare nurodysiu."

Štai ką vienas negras profesorius rašė: "Kai kuriais vakarais iš tolo esu klausęsis jūsų kalbų. Jos kupinos minčių ir žinių. Manęs klausosi trisdešimts šeši mokytojai, kuriems aš dėstau. Prašau atsilankyti ir į juos pakalbėti." Jo prašymas buvo išpildytas. Visi mokytojai, kurių tik vienas buvo katalikas, nuoširdžiai už tai padėkojo.

Kristaus garsintojai, atlankydami Lufkin'e kalėjimą, sutiko vieną jaunikaitį papildusį žmogžudystę. Žmonės tikisi jį mirtimi nubausti. Jis buvo atsivertėlis į Septintos Dienos Adventizmo sektą. Savo meninius gabumus jis vartojo piešimui pajaukiančių Šv. Tėvą paveikslų. Dabar gi jis katalikas ir mokosi iš Kristaus garsintojų vadovėlio.

Taipgi buvo viena mergina išsilybęjusi žydą, kurį norėjo atversti į katalikų Bažnyčią pirm tekėjimo už jo. Jai buvo nurodyta jos daromos klaidos tai įvykdinti. "Kai žydas stoja į katalikiškąją Bažnyčią," aiškino Kristaus garsintojai, "jis tai daro tikėdamas į savo bočių tikėjimą ir jo išsipildymą Mesijo atėjime ir taipgi į garbingąją visuotiną Bažnyčią, kurią Kristus, Mesijas, įsteigė. Taip tikėjo Apaštalai, Tarso Saulius, vėliau Pauliumi vadantas, ir kiti žydai, kurie tapo krikščionimis.

Pagaliau, atsirado vienas socialistas, bent jis save taip vadino, kuriam priderėjo būti krikščionimi. Jam buvo paaiškinta, jog jo klaida yra tame, jog jis nemato to nesuderinimo tarp baisių pasaulij esančių neteisybų, kurias socialistai taip vaizdžiai nupiešia, ir šioms neteisyboms prašalinti priemonių, kurias teikia Marx'o, Engels'o, Stalin'o ir Norman Thomas'o filozofija ir ekonomijos mokslai.

Katalikai Kristaus garsintojai savo kilnų Katalikiškos Akcijos darbą dabar toliau tęsia Arkansas valstijoje.

Vertė Jonas Marė

MELSKIMĖS IR DIRBKIME

MELSKIMĖS. Pakelkime savo širdis, savo mintis, savo sielas prie Dievo, prie Kūrėjo, kuris mumis sutvėrė, kuriam visiškai priklausome. Prisiriškime prie Jo, pasitikėkime Juomi, ištikimai Jam tarnaukime. Žmogaus pirmoji pareiga yra malda. Dievas yra Visagerystė; tadgi ištikimai Jam tarnaukime, mylėkime Jį visomis savo širdimis, visomis savo jėgomis. Dievo paveikslą nešiojame savyje — mūsų nemirtingoje sieloje, kurią Dievas sutvėrė panašią į Šave. Todėl turime kreiptis prie Dievo, gyventi vienybėje su Dievu, o šita vienybė teįvykdoma vien per maldą.

Žemė yra dangui paruošiamoji mokykla, taip kaip mūsų kūnas yra sielai instrumentas pasiekti jos tikslą. Be abejo, mes privalome rūpintis žemiškais reikalais, bet ir neturime pamiršti savo sielos reikalus. Dėja, daugelis žmonių padaro šią klaidą — užsiema pasaulio reikalais ir pamiršta sielos vertę, išsireuka pranykstančią

pasaulėgarbę ir atmeta dangaus karalystės džiaugsmą. Daug nereikia mąstyti, kad ištikinus kad mes šiame pasaulyje turime dirbti. Faktas, kad gyvename, pasako kad darbas reikalingas. Kada mūsų pirmieji tėvai Adomas ir Jieva nusidėjo, Dievas tarė Adomui: "Savo veido prakaite tu vaigysi duoną." Bet, apart darbų ir laikinų užsiėmimų, turime taipgi atsimentinti mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus žodžius: "Ką tai žmogui padės, kad jis ir visą pasaulį laimės, jei jis pražudys savo nemirtingąją sielą." Vienas dalykas mums tereikalingas, išganyti savo nemirtingą sielą, pasiekti dangaus karalystę. Amžinybės mintis turi nuolat ugdyti mumyse tobulesnį, šventesnį gyvenimą, kad kartais mūsų apsilaidimas nuvestų mus į prapulties vietą. Tadgi, darbas turi būti sujungiamas su malda. Darbas nėra mūsų galūtinasis tikslas, tiktai priemonė tikslui atsiekti. Darbas Dievui pašvęstas, tuomi ir žmogų pašvenčia. Geras ir šventas rytmetinis pasiaukojimas arba intencija paverčia dienos darbus malda. Malda pašventina kiekvieną gerą darbą ir laikiną reikalą. Kartais ir sunkiausias darbas palengvėja, kada susijungiame mintimi su Dievu. Melskimės ir dirbkime. Ištesiekime pašvenčiamosios malonės stovyje ir taip surasime tobulybės pasiekimo sekretą.

A. P. Sandys

MALDAKNYGĖ IR BAŽNYTINIŲ PAMALDŲ VADOVELIS

Ši nauja maldaknygė yra nedidelė, 256 pusl., gražiai išleista, patogi neštis, talpina visas reikalingiausias maldas, litanijas ir giesmes. Pagamino Lietuvių Kunigų Draugija, pamaldų subrendinimui visose lietuvių bažnyčiose Amerikoje. Išleido Tėvų Marijonų Vienuolija.

Kaina audekliniais viršais 65c.; paaukuotais kraštais 75c.; odiniais viršeliais \$1.25. Užsakymus siųsti adresu:

"DRAUGO" KNYGYNAS

2334 So. Oakley Avenue,

Chicago, Illinois.

Brangus Palikimas

AUG brangių dalykų yra pasaulyje, bet už juos visus yra brangesnė žmogaus nemari siela. Šią mintį pareiškė Viešpats Jėzus sakydamas, kad „ką padės žmogui, kad ir jis visą pasaulį įsigytų, o savo sielai skriaudą padarytų.“

Didžiausią skriaudą daro žmogus savo sielai, jei jis nepasirūpina turėti tikrąjį tikėjimą; arba jei jis, gavęs ir praktikavęs tą tikėjimą, vėliau jį praranda.

Nuodėmė yra bausis dalykas: ji daro labai didelę skriaudą sielai, bet ji gali būti prašalinta ir skriauda pataisyta, koei nusidėjėlis dar turi tikrąjį tikėjimą. Kas neturi tikėjimo, tas ir iš savo nuodėmių neatsikels. Toks yra žuvis. Nebent mirties valandoje Dievo šviesa atidarytų jam akis ir jis praregėtų, įtikėtų ir išsigėbėtų, kaip piktas uaris dešmėje Kristaus nukryžiuotas.

Gerasis Dievas pats apreiškė, kad „be tikėjimo negalima Jam patikti. Išganytojas, Jėzus Kristus, pareiškė, kad „kas neįtikės, tas bus pasmerktas.“

Taigi tikėjimas yra didis turtas. Jis — ne žemės, ne pasaulio turtas, bet dangaus. Dievas jį dave ir duos. Laimingi tai tie, kurie tą turtą turi.

Net katalikai nesupranta.

Vargas, vargas, kad net daug katalikų nemato ir nesupranta, kaip didis turtas yra tikėjimas. Už jį ir su juo galima pelnyti amžiną laimę, amžinus, neišsemiamus turtus danguose.

Daug katalikų tėvų deda pastangas, kad išmoksintų savo vaikus. Juos leidžia į mokyklas. Nesigaili tam savo turto. Jie nori, kad jų vaikai turėtų mokslo turtus. O ką jiems padės tie visi mokslai, jei tų vaikų sielos žus. O jos žus, jei tėvai, padėdami įsigyti mokslus, nei kiek nesirūpina, kad jų vaikai turėtų tikėjimą ir įsigytų tikėjimo mokslą.

Daug katalikų tėvų visiškai nesirūpina vaikų tikėjimu. Nei jie juos siunčia į pradžios katalikišką mokyklą, nei į aukštesnes katalikiškas mokyklas. Toki vaikai paprastai nedaug kuo skiriasi nuo pagonų.

Kodel taip yra? Argi tie tėvai taip nesupranta to reikalo? Ar tai jau toks menkas jų pačių tikėjimas, kad jis jiems nerodo, kokią neapsakomą skriaudą jie daro savo vaikams ir kokią kietą atsakomybę rengia sau?

Katalikai tėvai privalo jaustis turį didžios garbės perduoti savo vaikams brangų jį turtą, jiems Dievo pavestą. O kaip daug tėvų nemoka vertinti tos savo privilegijos. Jie Dievo atstovai ant žemės savo vaikams, o kaip pamiršta ką jie atstovauja; ir ne tai vaikams teikia, ką Dievas nori ir iaukia, bet tai, kas jiems gera pasivaizdina.

Daug tėvų, net ir katalikų, susirūpinę tuomi, kad patiktų vaikams daug surinktų turtų.

Na gerai. Tai, daleiskime, jiems pasiseka. Jie palieka vaikams turtų. Vaikai iš to turi sau daug patogumo, palengvinimų ir malonumo. Bet ar dėl to jie nemirs? Kur tau ne! Mirs, kaip ir visi miršta. O jei jie buvo apšviesti ir iš savo tėvų negavo brangiausio palikimo — *tikrojo tikėjimo*, arba tą tikėjimą prarado, nes tėvai nepasirūpino jauniems, nenusimanantiems dar patiems vaikams suteikti nuodugnesnį tikėjimo pažinimą, tai ką tuomet jiems gelbės visi paliktieji turtai? Nieka. Jie tik labiau siėgs tą vargšą.

Gi jei vaikai gavo iš savo tėvų, ne tik iš jų lūpų, bet daugiau iš jų gyvenimo, tikrojo tikėjimo gerą, nuodugną pažinimą ir gyvena, turėdami širdyje tikrąją Dievo meilę ir šventąją baimę nieku Dievo nerūstinti, tai tuomet juose yra palaiminti tėvai.

Dabar ypatingai.

Dabar beveik visose aukštesiose nekatalikiškuose mokyklose yra profesorių materialistų — bedievių. Jie, dėstydami savo mokslo šakas su ypatingu atsidėjimu pareiškia ir pareiškdami pabrėžia, kad viskas atsirado ir veikia savaimė. Jokio Dievo ir Jo tvėrimo nereikia. Viskas vyksta evoliucijos keliu.

Toki aiškinimai greitai susuka studentų galvas. Šiaip neperdaugiausia jie tame savo amžiuje yra linkę į religiją, o jau pasiklausę tokių mokslisų išradimų, praranda ir tikėjimo likučius.

Taigi, mūs laikuose, katalikai tėvai ypatingai privalo rūpintis, kad jų vaikai neliktų be tikėjimo mokslo ir nežūtų.

Tat jiems ir dera labiausiai naudotis katalikiškomis mokyklomis.

Keista

Kuomet bolševikų Rusijoje ir Meksikoje persekioja už tikėjimą, katalikai nekantauja, smarkiausiai smerkia persekiotojus, o tuom tarpu jų pačių dauguma prie to veda. Jie patys dažnai nesirūpina gyventi pavyzdingai katalikiškai ir neturi pakankamai gyvo tikėjimo. Dar blogiau yra su jų vaikais. Tie, likę be tikėjimo, daugina netikinčiųjų eiles, kurie savo laiku pradės taip daryti, kaip bolševikų ir Meksikos valdžia.

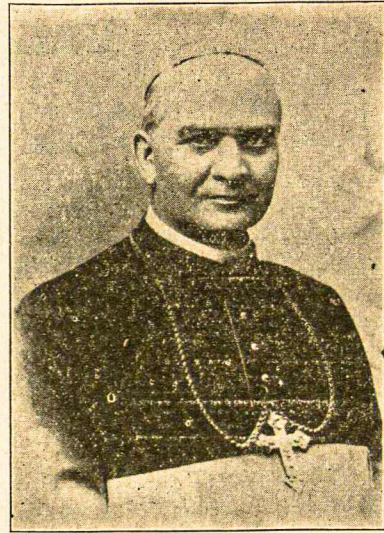
Tikėjimas, tat, privalo būti gaivinamas. Jis privalo šviesti kiekvieno kataliko gyvenime. Toks gyvenimas pamaži ves apsileidėlius pas Dievą, o tikinčiuosius sulaikys nuo klaidos.

LIETUVOJE

Lietuvoje šiuo metu pradedamas didelis priešlėktuvinis apsaugos darbas. Kadangi kitos tautos ruošiasi karui, mažoji Lietuva negali būti rami ir atsilikti nuo kitų. Lietuvos gyventojai raginami ruoštis priešdujinei ir priešlėktuvinei apsaugai.

Lietuvos priešdujinės ir priešlėktuvinės apsaugos komisija stengsis gyventojus ap rūpinti dujokaukėmis. Jos bus gaminamos Lietuvoje. Svarstomas taipgi ir slėptuvių įrengimo reikalas. Namų savininkai netrukus sklepuose turės įrengti slėptuves nuo dujų, kad priešas neišžudytų nekaltų žmonių. Pavojaus metu gyventojai apie priešlėktuvų artėjimą bus perspėjami. Tam tikslui ruošinama žmonių sekėjų. Priešlėktuvinių apsaugos darbą veda Lietuvos aero klūbas.

Lietuvos pastovi armija siekė 22,000 kareivių. Dabar ji šiek tiek padidinta.

PADĖKA ARK. JURGIUI MATULEVIČIUI

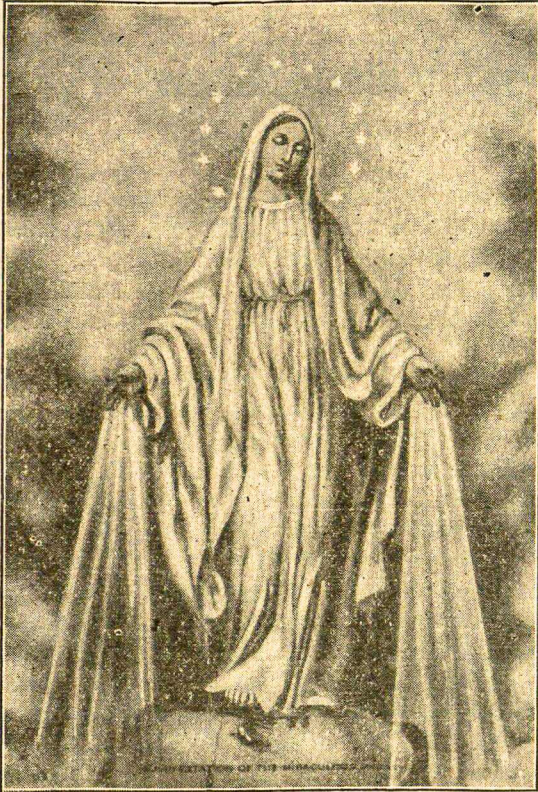
Su dideliu širdies džiaugsmu turiu pranešti, kad man Aukščiausias gražino sveikatą per ark. Jurgio Matulevičiaus užtarimą. Man P. Šmigelskienei, "Gelegalių km. Balninkų parapijos per trejus metus buvo nugedusi koja. Buvo apimta vočių viena prie kitos, vienos gijo, kitos atsirasdavo, o skausmai buvo nepakenčiami. Nei gydytojai, nei naminiai vaistai nieko negelbėjo.

Prieš Kalėdas mano motina gavo ark. Matulevičiaus paveikslėlį ir man atnešusi pasakė: "Melskis dukrele prie šio garbingo mūsų Arkivyskupo, o gal Dievas per jo užtarimą tave išgydys". Pradėjau kalbėti po 7 poterių kasdien per 5 dienas ir pasijutau visai sveika.

Dabar jau penktas mėnuo kaip liga nepasikartoja. Taigi šiuomi reiškiu giliausią padėką garbingam Užtarėjui ir neperstosiu prie jo ir toliau melstis. "Š-tinis"

— Žiūrėsiu, kad neapleisčiau darbo dėl maldos, nei maldos dėl darbo. Melskis ir dirbk. Be nuolatinės maldos siela virsta ir džiūsta, jėgos išseka ir pasibaigia, dvasia išsiblaško ir patsai darbas pasidaro nuostabiai bergždžias. (1910. XI. 14).

Ark. Jurgis Matulevičius.

VALDOVEI

Angelų akordu niuansai
 Užliuliavo Ją.
 O Galingiausia,
 O Maloniausia,
 Marija, užtarki mane.

* * *

Smaragdų vilnys
 Tau maldas audžia,
 O meilės bangos Tau kojas plauna.
 Džiūsta alpstančios lūpos ir širdys.

* * *

O Motinėle mūsų šviesiausia.
 Meilės ištroškę Tavo vaikai.
 Mes verkiam, prašom, vis nepaliausim
 Maldauti Tavęs. Tu vargšus matai.

* * *

Aukso gijomis siunčiam maldas
 Į dangaus uostą,
 Kur meilė glosto
 Iš aukšto Sosto
 Keleivių dovanas menkas.

Br. Orūnas.

R. Katalikų Bažnyčia Daro Žymią Pažangą U. S.

NEW YORK, geg. 7. — Išleistam oficialiam katalikų metrašty už 1935 metus (The Official Catholic Directory) katalikų skaičius paduodamas 20, 523,053 Jungtinėse A. Valstybėse, Alaskoj ir Hawaii salose.

Pažymima, kad 200,459 katalikai priaugo 1934 metais. 1933 metais priaugimas buvo 54,191.

Ypač žymus atverstųjų katalikybėn skaičius 1934 m. — 63,845, arba 14,664 daugiau kaip 1933 m. Kiekvienoj vyskupijoje būta atverstųjų (perėjusių) 1934 m.

Hierarkijos skaičius yra 125, t. y., nepadidėjo. Tame skaičiuje yra 18 arkivyskupijų, įėmus 4 kardinolus.

1934 metais padidėjo kunigų skaičius. 1934 metų metraštis rodė 20,455 vyskupijų kunigus, o 1935 metų — 20,836 kunigus. 1934 m. religinių ordenų kunigo buvo 9,164, o šiemet — 9,414. 100 bažnyčių skaičius padidėjo, taip kad šiandien yra viso 18,344 bažnyčios, iš kurių 12,680 turi kunigus rezidentus. Kitos bažnyčios yra misijinės.

Seminarijų (įėmus noviciatus, prireniamasis seminarias, ir kt.) šiemet yra 193 (buvo 185).

Seminarijose auklėtinių 23,579 (buvo 20,465).

Kolegijų berniukams 191 (buvo 185).

Akademių mergaitėms 661 (buvo 668).

Vidurinių mokyklų 1,134 (buvo 1,028); šias mokyklas lanko 186,948 mokiniai (lankė 182,708 mokiniai).

Parapijų mokyklų 7,442 (buvo 7,429); jas šiandien lanko 2,209,673 mokiniai (lankė 2,224,003 mok.)

Našlaičiams prieglaudų 324 (buvo 326); jose našlaičių 43,769 (buvo 46,274).

Namų seneliams 155 (buvo 147).

Ligoninių 669 (skaičius nepadaugėjo).

Lietuvoje tinkamesniems pradžios mokyklų mokytojams paruošti nuo ateinančio rudens bus įsteigti du mokytojų institutai. Kur tie institutai bus įsteigti, dar nežinoma. Manoma, kad vienas jų bus Kaune, o antras Klaipėdoje.

1085249

Kun. Dr. Jonas Navickas, M.I.C.

Trys Konferencijos Vienuoliams

IŽADAI: *Neturto, Skaistybės ir Klusnybės.*

(*Tėsinys*)

KLUSNUMO DORYBĖ

“Jis pats save pasižemino, pasidaręs paklusnus iki mirčiai, mirčiai gi kryžiaus.”

(Pilyp. 2, 8).

klusnumo dorybė yra tokia kilni, jog patsai Išganytojas teikėsi mums visu savo gyvenimu duoti to klusnumo pavyzdį. Klusnus dangaus Tėvo valiai, Jisai atėjo į šį pasaulį ir visą gyvenimą reiškė didelės klusnumo dorybės kaip Marijai su Juozapu Nazareto nameliuose, taip ir pildydamas dangaus Tėvo valią. Šv. Paulius Apaštalas savo laiške į žydus rašo: “Nors Jisai buvo Dievo sūnus, Jis išmoko klusnumo iš to, ką kentėjo, ir pabaigtas jis pasidarė visiems, kurie jo klauso, amžinojo išganyimo priežastis.” (Žyd. 5, 7-8).

Žmonių gyvenimas yra taip sutvarkytas, kad kiekvienas turi savo atitinkamą valdžią, kuriai turi nusilenkti ir jos klausyti. Krašto valdyje visi piliečiai privalo klausyti savo karalių, prezidentų ar kitokių valdininkų. Bažnyčios valdyje visi katalikai turi reikšti klusnumo savo vyskupams ir kitiems dvasinės vyresnybės nuskirtiems vyresniesiems; vyskupai gi ir vyresnieji turi klausyti aukščiausiojo Kristaus Bažnyčios valdovo — Šv. Tėvo.

Visa kariuomenė akiai klauso savo karo vado ir jojo nuskirtų karininkų. Jūrininkai laive pilnai klauso savo vyresnybės, nes būtų vargas, jeigu kiekvienas jūrininkas norėtų sukti laivą savais keliais. Kiekvienoje šeimoje vaikai pilnai klauso savo tėvų. Nėra pasaulyje namų, susirinkimo, bendruomenės, miesto ar valstybės kur nebūtų klusnumo valdžiai, nes anot Išganytojo žodžių: “Kiekviena karalystė, kuri su savim nesutinka, neišliks.” (Mat. 12, 25). Ne tik tai žmonių gyvenime, bet danguje angelų choruose irgi vieni priklauso kitų.

Kurie savo gyvenime reiškė klusnumo, pasiekė šventybės laipsnio. Šv. Rožė Limietė visame akiai klausė savo motinos. Vieną kartą motina, norėdama išmėginti savo dukrelės klusnumą, davė jai gėlių siuvinį ir nurodė kaip jinai turi daryti. Dukrelė, nors gerai suprato, kad sekama motinos nurodymus sudarys raštą, visgi pasekė jai duotus nurodymus. Motina, prisimesdama supykusi, kad dukrelė sudarkė raštą, ją subarė. Dukrelė ramiai atsakė, kad jinai nujautė, jog josios raštas niekam tikęs, bet nediršo prieštarauti motinos duotiems nurodymams. Ir jinai niekad nieko nedarė, nepasiklausus savo motinos. Kiti tai matydami labai stebėdavosi, bet jinai visiems atsakydavo, kad ji taip jau visuomet elgiasi, norėdama kartu įgyti ir klusnumo nuopelną.

Kiekvienas vyresnysis užima Kristaus asmens vietą. “Kas jus klauso, manes klauso; kas jus niekina, mane niekina; kas mane niekina, niekiną Tą, kuris mane siuntė,” (Luk. 10, 16), pasakė Išganytojas. Klusnumas, kurį mes reiškiamo savo vyresniesiems, yra teikiamas pačiam Viešpačiam Dievui, kurio vietą mūsų vyresnysis mums užima. Jeigu vyresnysis ką nors mums įsakytų, kas tikrai nėra Dievo valiai priešinga, mes turime jo įsakymą, tartum paeinantį iš paties Viešpaties Dievo, kuostropiausia išpildyti. Yra vis tas pats kaip mes Dievo valią nepažintume — ar Jisai patsai mums apreiškėtų, ar pasiųstų savo angelą, ar per mūsų vyresnįjį — tai yra Dievo mums apreiškta valia ir ji reikia pildyti.

Taip Viešpats Dievas pasiuntė savo angelą gerajam Kornelijui, kad praneštų, jog Dievas išklausė jo maldų, bet angelas nepasakė kas dabar reikia daryti, bet jį pasiuntė pas Petrą, kad tasai jį pamokintų ir apkrikštytų. Taip ir su Saulium. Viešpats Dievas patsai nesako jam kas reikia daryti, bet siunčia pas kunigą Ananiją, kad tasai jį pamokintų ir nurodytų Kristaus kelius. Yra prakilnu sekti Dievo įsakymas,

sako šv. Bonaventūras, bet dar prakilniau yra sekti žmogaus įsakymas dėl Dievo meilės, nes šiame pasielgime mes nusižeminame save, atsižadėdami savo valios. Šv. Teresė taip buvo persiėmusi šita tiesa, kad jina dažnai sakydavo: jeigu jai lieptų dangaus angelas daryti viena, o jos vyresnėji kita, tai jina pildytų savo vyresnėsės įsakymą, nes ir šv. Raštas įsako klausyti savo vyresniųjų.

Šv. Marija Magdalena de Pazzi niekuomet nedarė jokio skirtumo tarp savo vyresnėsės ir paties Viešpaties Dievo, ir todėl kiekvieną vyresnėsės įsakymą priėmė kaip Viešpaties Dievo jai reiškiamą valią. Virtuvėje jina lygiai klausė virėjos įsakymo kaip kad aukščiausios vienuolijos vyresnėsės, nes ir virėjoje jina matė patį Išganytoją, kurio valia pildyti jai buvo švenčiausia pareiga.

Šv. Paulius nuo Kryžiaus savo gyvenimo obalsiu pasirinko šv. Rašto žodžius: "Kristus tapo už mus paklusnus iki mirčiai, iki mirčiai ant kryžiaus." Ir tasai gyvenimo obalsis tvarkė jo visas mintis ir pasielgimus. Įsteigdamas pasionistų vienuoliją, jisai teieškojo tik pamatinio dėsnio visiško klusnumo Dievo valiai. Dažnai jisai kalbėdavo savo broliams vienuoliams: "Mano brangūs broliai, tevienyja jūsų širdis tikroji ir tobuloji meilė, kad jūs teturėtumete tiktai vieną širdį ir vieną sielą Dievuje. Atiduokite save taip pilnai savo vyresniesiems, kad jie galėtų daryti su jumis kas jiems patinka, kas tiktai nėra priešinga Viešpaties Dievo valiai. Kaip Kristus tapo paklusnus iki mirčiai, taip ir jūs numirkiite savo protui ir savo norui. Jeigu jūs tai nepadarysite, niekuomet nežinosite ką reiškia tarnauti Viešpačiam Dievui."

Klusnumas yra trumpiausias kelias į tobulybę. Kurie gyvena klusnumo įžadu, jeigu jie tikrai nori žengti Kristaus keliais, būtinai turi visiškai atsiduoti savo vyresniųjų valiai. Niekas neteikia mūsų pasielgimams tiek saugumo ir niekas taip nenaikina piktosios dvasios pastangų kaip pilnas ir tobulas savo vyresniojo valios sekimas. Vienuolis, kuris pilnai visame pildo savo vyresniųjų valią, yra vadinamas brangiuoju perlu. Ir tiesa, nes vienuolis, kuris yra tikrai klusnus, jisai glėbiu semia nuopelnus ne tik-

tai mąstymo, darbo ir pasininko metu, bet taipgi valgio, žaidimo ir poilsio metu.

Klusnumas yra vienuolinio gyvenimo vainikas ir todėl klusnumo įžadas yra visų įžadų aukščiausias. Visu pirma, klusnumo įžadu mes atiduodame Viešpačiam Dievui kas mums yra brangiausio ir Viešpačiam Dievui maloniausio. Neturto įžadu vienuolis atsižada pasaulinių gėrybių — turto, bet ne savės. Skaistybės įžadu jisai paaukoja Viešpačiam Dievui savo kūną, savo jausmus, bet ne save. Klusnumo gi įžadu vienuolis pima ir visiškai pasiaukoja Viešpačiam Dievui, nes paveda Jam savo protingą valią, kuri žmogų padaro tuom, kuom jisai yra savyje.

Antra, klusnumo dorybės kilnumas yra tame, kad jame randasi ir kitu du įžadu: neturto ir skaistybės; bet šiuodu savyje klusnumo neturi. Klusnus vienuolis atsižada visa, ko reikalauja vienuolijos įstatai, ir pilnai seka skaistybę, Dievo įsakymą. Neturtu jisai gali visko atsižadėti ir skaistybe savo prisimarinti, bet tai vis bus pagal savo valią ir pamėgimą, bet klusnumu jisai užlaikys tas visas dorybes aukštoje tobulybėje. Štai kodėl daugelis vienuolių turėjo ir dabar teturi tiktai vieną klusnumo įžadą. Taip buvo šv. Benedikto vienuolijoje, taip šiandien yra pas cistersus. Vienuolis, būdamas klusnus, bus lygiai neturtingas ir skausus.

Trečia, klusnumo dorybės prakilnumas yra tame, kad jina teikia žmogui daugiau galimybės kilti tobulybėje. Klusnumu mes lavinamės trijose teologinėse dorybėse: lavinamės tikėjimo dorybėje, žiūrėdami į savo vyresniųjų kaip į Viešpaties Dievo vietininką, iš kurio mūsų vyresnysis turi savo galią mums įsakyti ar drausti, sulig savo nuožiuūra, kas mums yra reikalinga žengti tobulybės keliu. Lavinamės vilties dorybėje, pavesdami save vyresniųjų supratimui; reikšdami vilties, kad jojo nurodymai yra ypatingos mums Dievo Apveizdos keliai. Lavinamės Dievo meilėje, priimdami iš savo vyresniojo įvairius įsakymus, nors kartais jie mums išrodytų nesąmoningi ir įkyrūs. Tiktai taip gyvendami mes būsime panašūs savo Išganytojui — "paklusnūs iki mirčiai."

(Bus daugiau)

Kodel Jungtinėse Amerikos Valstybėse nėra šventųjų?

K. V.

Šventųjų, kuriuos tokiais pripažino ir paskelbė Bažnyčia, yra čia nedaug. Nėra abejonės, kad jų yra daugiau, tik dar neatėjo laikas Dievo skirtas, jiems išskirti ir atsisototi ant altorių bažnyčiose. Mes, katalikai, privalome melstis, kad Dievas išaukštintų juos greičiau savo garbei ir mūs naudai.

Kad būtų šioje šalyje daugiau šventųjų, privalome visi rūpintis šventesniu gyvenimu gyventi ir karštai melstis už tuos, kurie jau daug šventumo įsigijo, kad jie pajęgtų įsigyti jo tiek, kad būtų verti būti pakelti ant altorių.

Kad tapus šventu, reikia ypatingai auginti savyje kotobuliausią mylėjimą Dievo ir kodidžiausią nekentimą net ir mažiausios nuodėmės; taip pat naikinti savyje visokias klaidas ir netobulumus.

Jei nekuris asmuo negali jokiu būdu pasninkauti, kaip jis gali priimti šv. Komunią ir išpildyti velykinę pareigą, Bažnyčios įsakyta?

L.ga.

Ištikrųjų retai yra toks asmuo, kuris negalėtų tiek papasninkauti, kad galėtų priimti velykinę komunią. Bet, daleisime, kad atsiranda toks asmuo. Tuomet jis yra ligonis. Gal jis ne toks ligonis, kuris turi nuolatos lovoje gulėti, bet jis yra ligonis, jei jau negali tiek papasninkauti, kad kartą į metus priimtų šv. Komunią. Jei jis ligonis, tai prie jo taikomos ligonių taisyklės.

Arba jei toks asmuo gali papasninkauti nors šiek tiek laiko, tai jam leidžiama teikti Komunią tuojau po vidurnakčio.

Ar ligonis turi pareigų išlaikyti visišką pasninką prieš šv. Komunią?

Petras

Gresiant mirties pavojui, ligonį neriša joks pasninkas. Jis gali priimti šv. Komunią (Vijatiką) ir valgęs ir gėręs.

Jei ligonis nori priimti Komunią tik iš pamaldumo, jis turi pareigą laikyti pas-

ninką. Kartais leidžiama priimti tik vaisius, jei ligonis jų priiminėjimą negali nutraukti be pavojaus sunkesnio susirgimo, o savo sielai ir labai trokšta padėti šv. Komunija.

Sveikstas po sunkios ligos ar privalo laikyti pasninką prieš šv. Komunią?

J. V.

Jis geriausia padarys, kad pasiklaus savo nuodėmklausio. Paprastai, jei sveikstas neturi jokios vilties, kad greitai jis galės nuvykti bažnyčion, o labai trokšta šv. Komunią priimti, tai tenka jam ji suteikti. Iš tikrųjų jis turėtų pasninkauti, bet jei to negali padaryti be pavojaus savo sveikatai, tai jis ir gali imti vaistų, ar net išgeriti truputį kokio skysčio.

Po giedotinių Mišių dauguma kunigų nekalba trijų "Sveika Marija" ir kitų maldų, kaip tai visų daroma po skaitytinių šv. Mišių, bet nekurie kalba. Ar tai palikta laisvai valiai?

Jok.

Nėra jokio Bažnyčios nurodymo, ar įsakymo po giedotinių Mišių kalbėti tokias maldas, kaip tai visų kunigų daroma po skaitytinių Mišių. Dėl to dauguma kunigų nekalba tų maldų. Jei nekurie kartais kalba, tai jie, greičiausiai, turi kokią ypatingą intenciją arba kalba šv. Tėvo intencija.

Yra atsitikimų, kad ir po skaitytinių Mišių galima nekalbėti tų maldų.

Ar būtinas dalykas išlaikyti duotą pažadėjimą?

Ving.

Priklauso nuo to, koks tas pažadėjimas yra. Jei jis pasirodytų nedoras, ar kame nors kenksmingas, tai, aišku, būtų kaltė jį išlaikyti. Jei pažadėjimas yra rimtas ir rimtai padarytas ir jei nuo jo neišlaikymo darytusi kam nors skriauda, ar koks blogis, tai yra būtinas dalykas tas pažadėjimas įvykdinti.

MARIJONŲ RĖMĖJŲ CHICAGO APSKR. LAIKYTAS SUSIRINKIMAS

Gegužės 10 d., Aušros Vartų parapijos mokyklos kambaryje įvyko apskrities susirinkimas. Susirinkimas atdarytas malda, kurią sukalbėjo kun. J. Vosylius, M.I.C. Perskaitytas pereito susirinkimo protokolas ir priimtas. Suteiktas ateinančio pikniko komisijos raportas. Pranešta, jog komisijos nariai darbuojasi ir turi programą paruoštą. Pareikšta įvairių nuomonių pikniko, kuris įvyks gegužės 26 d., pagerinimui bei pajvirinimui. Kiekviena kolonija aprūpins transportaciją į Marijonų ūkį.

Gerb. kun. J. Mačiulionis, M.I.C., pareiškė gražių minčių pikniko įvairumui, būtent: sporto srityje, sviedinio žaidimas tarp Chicagos jaunųjų kunigų ir seminarijos klerikų. Patarė sukviesti dainininkų. Programos vysymas pavestas išrinktai komisijai, kurią sudaro kun. J. Vosylius, M.I.C., p. J. Kulikauskas, ir A. Bacevičius.

Be kitų reikalų svarstyta ir antrasis Marijonų Rėm. Chicagos Apskr. piknikas, kuris įvyks birželio 23 d., Rūtos darželyje, Westsideje. Šiam piknikui vadovauja Br. Vladas Cibulskis, kuris kaip tik ir patiekė pikniko rengimo mintį. Bus praplantinti tam tikri tikietai. Kiekviena kolonija pažadėjo to dalyku pasidarbuoti Westsaidėj p. Šaulienė paskirta darbuotis, Marquette Parke p. Nanar-tonis, Brighton Parke ponios Navickienė, A-troškienė ir Bambalienė, Town of Lake p. Gedvilienė ir p-lė Ogentaitė, Archer Heights p. Šliogeris ir North Sidėje p. Bacevičius.

Nutarta laikyti ekstra susirinkimą birželio 5 d. šio pikniko reikalu.

Suteiktas raportas iš Town of Lake darbuotės per p-lę Ogentaitė ir įduota \$12.40. Be to p. Navickienė užsakė "Laivą" kitiems metams — įteikta \$3.00.

Išrinkti taipgi atstovai į Akademijos Rėmėjų Seimą, kuris įvyks gegužės 19 d. Sekantieji atstovai išrinkti dalyvauti: p-lė

Kalvaitė, p-ia Šaulienė, p. Nanar-tonis, p. Šliogeris.

Apsvarščius įvairius klausymus, susirinkimas baigtas malda, kurią sukalbėjo kun. J. Vosylius, M.I.C.

Tėvų Marijonų Rėmėjų Aukos:

Marijonų Rėm. 8-tas Sky.	12.40
Gustienė Anelė, Simsbury, Conn.	6.00
Pilijanskas St. ir Eva, Chicago, Ill. ..	5.00
M. Navickienė	3.00
Dzikauskas Rose, New Britain, Conn.	3.00
Daujotienė O., Cicero, Ill.	3.00
Cenkus Kaz., Ashley, Pa.	3.00
Zizurinskaitė Agota, Chicago, Ill.	3.00
Jasiūnienė A., Chicago, Ill.	3.00
Venslovas J., Kingston, Pa.	3.00
Palevičius P., Shrewsbury, Mass.	3.00
Lauzikauskaitė E., Phila, Pa.	3.00
Samaškienė J., Chicago, Ill.	3.00
Šluoksnaitienė O., Chicago, Ill.	3.00
Pralečkienė Rožė, Kingston, Pa.	3.00
Ližauskienė M., Waterbury, Conn.	3.00
Aukštuolis, A., Plains, Pa.	3.00
Petruška F., Chicago, Ill.	3.00
Budritienė V., Chicago, Ill.	3.00
Kumštienė P., Athol, Mass.	3.00
Buragas J., Kingston, Pa.	2.00
Zikas Juozapas, Chicago, Ill.	2.00
Naujavičia A., Waterbury, Conn.	2.00
Žukauskienė M., Minersville, Pa.	2.00

* * *

Seminarijos Fondas Auga

Pirmiau paduota suma	4,642.42
N. N.	20.00
Baniūnas S. A., Orange, Mass.	10.00
Stampell K., Chicago, Ill.	10.00
Grinevyčius W., Harrison, N. J.	2.00
Dabar fonde randasi	4,684.42

Visiems aukotojams nuoširdžiai dėkojame.

Tėvai Marijonai.

Katalikų Pasaulyje

BROOKLYN, N. Y.

Šv. Jurgio parapija.

Gegužės 19 d. šv. Jurgio par. choras rengia koncertą - teatrą parap. svetainėje, 207 York St. Bus suvaidinta linksma komedija "Užburtas Suolelis." Choras sudainuos visą eilę gražių dainų. Bus solo, kvartetų, duetų. Pelnas parapijos naudai.

— Kaip jau buvo rašyta laikraščiuose, kad šv. Jurgio bažnyčioj J. E. Vyskupas T. Matulionis suteiks vaikams dirmavonę gegužės 30 d. Tą pat vakarą parapijos salėje jam rengiama iškilminga vakarienė.

NEW BRITAIN, Conn., Šv. Andriejaus par.

Šv. Onos pašalpinės dr-jos minėjimas 25 metų sukaktuvių, balandžio 27 d. labai gražiai pavyko.

Ryte, Šv. Andriejaus lietuvių par. bažnyčioje išklause šv. Mišių, kurias atnašavo kun. P. P. Karlonas, ir priėmė Šv. Komuniją.

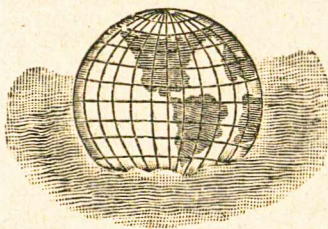
Šis draugijos viešas pasirodymas bažnyčioje sudarė labai gražų įspūdį, ypač kada taip gausiai susirinkusios narės artinosi prie Dievo stalo.

Žinoma, iš didelio būrio atsirado ir užsispyrėlių. Bet garbė dalyvavusioms ir nepaisančioms jokių kliūčių.

Vakare Park salėje įvyko vakarienė ir programa. Publikos buvo daug. Vakarienėje pasakė turiningas kalbas kleb. kun. A. Vaškėlis, kun. P. P. Karlonas, M. Nevulis, kuris pagelbėjo a. a. kun. J. Žebriui šią draugiją suorganizuoti. Sudainuota gražių dainelių. Vakaro vedėju buvo draugijos pirmininkė p. O. Jeninienė, kuri pavyzdingai savo užduotį atliko.

RACINE, Wis., Šv. Kazimiero parapija.

Balandžio 29 d. Šv. Kazimiero bažnyčioj buvo iškilmės. Atsilankęs J. E. arkivyskupas S. A. Stritch teikė Sutvirtinimo Sakramentą, kurį priėmė 30 jaunuolių-vaikinių ir mergaičių.

MT. CARMEL, Pa.

Šv. Kryžiaus parapija.

Katalikiškos Akeijos susirinkimas buvo 28 d. balandžio, Šv. Kryžiaus parapijos salėje. Į susirinkimą atvyko atstovai iš New Phila., Minersville, Hazleton ir iš Mt. Carmel. Susirinkimą atidarė malda kun. Nenorta iš Hazleton. Toliau susirinkimą vedė pirm. Vincas Lukošius. Susirinkimą vedė sulig dienotvarkio, kuris buvo prirengtas organizatorių ir paskelbtas laikraščiuose.

Nutarta, kad ateinantį seimelis įvyks Minersville, Pa., birželio 3 d., 3 val. popiet.

Ateinančiam seimui kvietimų ir referatų komisija susideda iš šių asmenų: kun. J. B. Konciaus, Mt. Carmel, kun. J. Karaliaus, Shenandoah ir V. Lukošiaus, Minersville. Komisija susirinkusi nutars ir kvies kalbėtojus šiam seimui ir susitars apie referatų skaitymą. Suvažiavę delegatai patarė sekančius referatus: 1. Katalikiška akcija, 2. Jaunimo klausimas, 3. Rerum Novarum išaiškinimas, 4. Quadragesima Anno.

WORCESTER, Mass., Aušros Vartų par.

Metinis Naujos Anglijos Vyčių apskričio seimas įvyko sekmadienį, balandžio 28-tą, Aušros Vartų parapijos svetainėje. Šimtas šešiasdešimts du atstovai iš įvairių Lietuvos Vyčių kuopų Naujoje Anglijoje ėmė dalyvumą.

Juozas Lakus, kurs yra L. Vyčių 116-tos kuopos pirmininkas, pasveikino atstovus ir tuomi atidarė seimą.

Po pasveikinimų, seimas svarstė savo reikalus. Mandatų ir rezoliucijos komisijon įėjo Jonas Averka iš Bostono; Vincentas Vieraitis, M. Pipagiūtė ir J. Degesis, iš Worcesterio. Vincentas Kereišis iš Worcesterio buvo išrinktas pirmininkas antram kartui ir Antanas Tamošius iš Atholio buvo išrinktas vice-pirmininku. Kun. Jonas Bakanas ir Jonas Bačinskas buvo išrinkti atstovai į L. V. organizacijos seimą, kurs įvyks rugpiūčio 13, 14, ir 15-tą dieną, Hartford, Conn. Atstovai nubalsavo imti dalyvumą

visų Naujos Anglijos organizacijų metinia-me išvažiavime, kurs įvyks rugpiūčio 18-tą, Maironio Parke.

Seimas nutarė suorganizuoti Naujosios Anglijos beisbolo lygą.

Panelė Emilija Šimoniūtė kalbėjo apie Katalikų Akeijos programą, kurią seimas užgyrė. Ji prisiminė apie Katalikų Akeijos vasarinę sesiją, kuri bus laikoma Bostono kolegijoje, rugpiūčio 5-10 dienomis.

Seimas nutarė laikyti pus-metinių suvažiavimą rugsėjo mėnesį, Lawrence, Mass. Užsibaigus seimui, visi atstovai ėmė dalyvumą vakarieniėje, kurią parengė Lietuvos Vyčių 116-ta kuopa.

DETROIT, Mich., šv. Antano parapija.

Bal. 28 d., per pirmas šv. Mišias mokyklos vaikučiai iškilmingai ėjo prie pirmos Komunijos.

— Geg. 5 d., šv. Antano parapija surengė puotą 15 metų parapijos gyvavimui paminėti. Sykiu paminėta ir gerb. kun. I. F. Boreišio 15 metų klebonavimas. Buvo pagerbti visi parapijos organizatoriai.

BINGHAMTON, N. Y., šv. Juozapo par.

Balandžio 26 d., lietuvių svetainėje buvo suruoštas šv. Juozapo parapijos choro metinis koncertas.

Mišrus choras sudainavo gana daug linksmy ir patrijotinių dainų. P-lė Kazlauskaitė padainavo solo. Paskui pora dainelių padainavo mergaičių choras ir koncertą užbaigė vėl mišrus choras.

Panelės Vinciūtės pastangomis choras puikiai išlavintas.

WILKES BARRE, Pa.

Gegužės 1 d. švč. Trejybės bažnyčioje, Wilkes Barre, įvyko iškilmingos pontifikalės šv. Mišios, kurias laikė kankinys Jo Ekscelencija vyskupas T. Matulionis. Dalyvavo kone visi apylinkės lietuviai kunigai ir keletas svetimtaučių. Pamokslą pasakė Luzernės klebonas kun. J. Kundreckas. Bažnyčia buvo užsikimšus žmonėmis.

Tą pačią dieną vakare Redington viešbuty, Wilkes Barre, įvyko atsisveikinimo su Jo Ekscelencija bankietas.

Žmonių dalyvavo apie 250.

Bankiete dalyvavo ir Lietuvos valstybės pasiuntinys dr. M. Bagdonas iš Washingtono.

CHICAGO, Ill., Aušros Vartų parapija.

Geg. 5 d. per Sumą Aušros Vartų bažnyčioje prasidėjo 40 val. atlaidai. Sumą laikė gerb. kleb. kun. J. Mačiulionis, M.I.C. Pamokslą pasakė kun. P. Biskis, M.I.C.

Vakare iškilmingus mišparus laikė kun. H. J. Vaičiūnas, asistuojant kun. Gasiūnui ir kun. Biskiui, M.I.C. Pamokslą sakė kun. Martinkus.

Gegužės 6 d. Mišias laikė kun. J. Vosylius, M.I.C. Pamokslą pasakė kun. P. Kautasas. Iškilmingus mišparus laikė kun. Skripkus, asistuojant kunigui Baltučiiui ir kun. Svirskui. Per mišparus pamokslą sakė kun. P. Vaitukaitis.

Paskutinę atlaidų dieną iškilmingas šv. Mišias laikė vietinis klebonas, kun. J. Mačiulionis, M.I.C., asistuojant kunigui A. Jeskevičiui, M.I.C., ir kun. J. Vosyliui, M.I.C. Pamokslą sakė kun. V. Černauskas.

Vakare mišparus laikė didžiai gerb. pral. M. L. Krušas, asistuojant kun. A. Linkui ir kun. Urbai. Pamokslą sakė kun. A. Valančius.

Per mišparus kasdien giedojo gražiai prisiruošęs parapijos choras vadovaujant vargon. J. Brazaičiui.

CHICAGO HEIGHTS, Ill.

Gegužės 5 d. įvyko gražus balius parapijos svetainėj. Žmonių prisirinko daug. Pelnas skiriamas parapijai.

— Gegužės 26 d. bažnyčioje bus pirmoji vaikučių Komunija. Gerb. mokytojos, seserys Kazimierietės, vaikelius prie to seniai rengia.

Platinkite naudingiausią savaitraštį "Kristaus Karaliaus Laivas"

2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel.: Canal 7790

Koleccijos Rėmėio mokesčiai ir "Laivas" metams \$3.00
Vien tik laikraščio "Laivo" prenumerata metams \$2.00
Svetur metams \$3.00. Atskiras numeris 5c

Kreipiantis su paklausimais, reikia įdėti 3c kraštos ženklelį atsakymui

D ė m e s i o

SPECIALUS GEGUŽĖS MĖNESIO

Išpardavimas

\$2.50 Vertės Knygų

už \$1.00

KRISTAUS PATARIMO KELIAIS	\$1.25
(Kun. K. Matulaitis, M.I.C.)	
DIEVAS SUTVERĖJAS75
(Kun. M. D.)	
MISIŲ MALDOS LOTYNUŲ IR RYTŲ APEIGOMIS25
(Kun. K. Matulaitis, M.I.C.)	
INTRONIZACIJA20
(Kun. J. Vaitkevičius, M.I.C.)	
TIK PINIGŲ IR PINIGŲ05
(Kun. V. Kulikauskas, M.I.C.)	

Iš viso	\$2.50
Parduodama dabar už	\$1.00

Siųskite Užsakymus Į

DRAUGAS PUBLISHING CO.

2334 SO. OAKLEY AVE.

CHICAGO, ILL.

Su užsakymu galima siųsti čekį — money order — pinigais — arba pašto ženklais.

1085249

Liet. TSR
Knygų Rūmų
Knygų
Saugykla